

O Francji - Emil Cioran

Mówiąc najogólniej, jest to esej historyzoficzny z wyraźnymi śladami koncepcji kilku rumuńskich filozofów kultury (jak m.in. L. Błaga, C. Rădulescu-Motru, P. P. Negulescu), L. Klagesa i nade wszystko O. Spenglera. Napisany pod wrażeniem wkroczenia wojsk niemieckich w czerwcu 1940 roku do niebronionego Paryża (co Cioran oglądał na własne oczy), ma postać lirycznej i pełnej emocji elegii, nawet trenu dla kraju i miasta tak przezeń kochanego, dla kultury francuskiej, którą uważał za największe w ogóle osiągnięcie ludzkiego ducha. To pełen zachwyty i podziwu poemat o wielkości, ale także o upadku tej wspaniałej cywilizacji – i zresztą wszelkiej innej.

Emil Cioran
O Francji

Mówiąc najogólniej, jest to esej historiozoficzny z wyraźnymi śladami koncepcji kilku rumuńskich filozofów kultury (jak m.in. L. Blaga, C. Rădulescu-Motru, P. P. Negulescu), L. Klagesa i nade wszystko O. Spenglera. Napisany pod wrażeniem wkroczenia wojsk niemieckich w czerwcu 1940 roku do niebronionego Paryża (co Cioran oglądał na własne oczy), ma postać lirycznej i pełnej emocji elegii, nawet trenu dla kraju i miasta tak przezeń kochanego, dla kultury francuskiej, którą uważał za największe w ogóle osiągnięcie ludzkiego ducha. To pełen zachwyty i podziwu poemat o wielkości, ale także o upadku tej wspaniałej cywilizacji – i zresztą wszelkiej innej. (ze wstępu tłumacza, Ireneusza Kani)

Emil Cioran

O Francji

rok wydania: 2016

wydawnictwo: Aletheia

Przeczytaj *Słowo od tłumacza* i fragment tekstu Ciorana

